

7. Николаенко В. В. Индивидуально-дифференцированный подход к тренировочному процессу на этапах многолетней подготовки футболистов / В. В. Николаенко // Научно-педагогические проблемы физической культуры (Физическая культура и спорт): 36. науч. пр. - К.: НПУ імені М. П. Драгоманова, 2014. - Випуск 5 (48) 14. - С. 98-107.
8. Петухов А. А. Футбол. Формирование основ индивидуального технико-тактического мастерства юных футболистов. Проблемы и пути решения: монография / А. В. Петухов. - М.: Советский спорт, 2006. - 232 с.
9. Пономаренко П. А. Учись видеть поле. - Донецк: РИП «Лебедь», 1994. - 112 с.
10. Футбол: Навчальна програма для дитячо-юнацьких спортивних шкіл, спеціалізованих дитячо-юнацьких шкіл олімпійського резерву та шкіл вищої спортивної майстерності / В. Г. Авраменко, В. І. Гончаренко, О. М. Джус та ін. - К.: Науково-методичний комітет ФФУ, 2003. - 106 с.
11. D'Ottavio S. L'apprendimento della tecnica calcistica: come rendere funzionale l'insegnamento / S. D'Ottavio // Sport & Medicina, 2011. - № 2. - P. 49-57.
12. Guida Tecnica Per Le Scuole Di Calcio / Federazione Italiana Giuoco Calcio: Settore Giovanile e Scolastico. - Roma, 2008. - 572 p.
13. Hegen P. Lernen an Unterschieden und nicht durch Wiederholung / P. Hegen, W. Schöllhorn // Fussballtraining. - 2012. - № 3. - S. 41-52.
14. Kormelink H. Developing Soccer Players: The Dutch Way / H. Kormelink, T. Seeverens: bfp Versand, onLi Verlag, 1997. - 143 p.
15. Michels R. Team Building: The Road to Success / R. Michels: Cardinal Publishing Group, 2001. - 298 p.
16. Pircher M. Differenzielles Torschusstraining Im Fußball / M. Pircher. - München: Stiebner Verlag GmbH, 2009. - 120 s.
17. Ruiz L. Spanish Soccer Coaching Bible: Youth & Club / L. Ruiz. - Michigan: Reedswain Publishing, 2002. - Vol. 1. - 308 p.
18. Schomann P. Kinderfußball: Ausbilden mit Konzept 1 / P. Schomann, G. Bode, N. Vieth. - Munster: Philippka-Sportverlag, 2014. - 368 p.
19. The Future Game - Elite. The Football Association Technical Guide For Young Player Development / The Football Association. - London, 2010. - 275 p.
20. Turpin B. Preparation et entrainement du footballeur / B. Turpin: Editions Amphora, 2002. - Tome 1-2.
21. Wein H. Spielintelligenz im Fußball - Kindgemäß trainieren / H. Wein. - / H. Wein. - Aachen: Meyer&Meyer, 2011. - 368 s.

Пітин Мар'ян
Львівський державний університет фізичної культури

КЛАСИФІКАЦІЯ ТЕОРЕТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ЗА ДжЕРЕЛАМИ ТА ШЛЯХАМИ ПЕРЕДАЧІ ІНФОРМАЦІЇ

Теоретична підготовка має свою частку у межах реалізації системи підготовки спортсменів та повинна бути присутньою на усіх етапах їх багаторічного удосконалення. Це ставить вимогу деталізованого вивчення структури та змісту системи знань, засобів і методів теоретичної підготовки на різних етапах багаторічного удосконалення спортсменів із врахуванням характерних особливостей виду

спорту, кваліфікації, віку та інших особистісних якостей об'єктів формування специфічних знань. **Мета дослідження:** охарактеризувати теоретичну підготовку у спорті за класифікаційною ознакою джерел та шляхів передачі інформації. Класифікація теоретичної підготовки за джерелами та шляхами передачі інформації містить такі джерела інформації як федерації з видів спорту, національний олімпійський комітет, інші громадські та державні організації (спортивні клуби, фонди з підтримки спорту, дитячо-юнацькі спортивні школи, , спортивні школи (інтернати), училища фізичної культури тощо, навчальні заклади різного рівня акредитації, відділення обласних та міських спортивних комітетів тощо. Шляхи передачі інформації розподіляються на безпосередній та опосередкований. Безпосередній реалізуються через тренера, друзів та колег по команді, сім'ю в умовах навчально-тренувального процесу та поза ним. Опосередкований має реалізацію через літературу (періодична науково-популярна, науково-методична), телебачення (новини, телепрограми, кінофільми), інтернет (спеціалізовані сайти, соціальні мережі, форум спілкування) та інші (комп'ютерні ігри, науково-методичні семінари, колекціонування тощо).

Ключові слова: теоретична підготовка, класифікація, джерела, шляхи, інформація.

Питын Марьян. Классификация теоретической подготовки за источниками и путями передачи информации. Теоретическая подготовка имеет свою долю в рамках реализации системы подготовки спортсменов и должна присутствовать на всех этапах многолетнего совершенствования. Это предъявляет требование детализированного изучения структуры и содержания системы знаний, средств и методов теоретической подготовки на различных этапах многолетнего совершенствования спортсменов с учетом характерных особенностей вида спорта, квалификации, возраста и других личностных качеств объектов формирования специальных знаний. **Цель исследования:** охарактеризовать теоретическую подготовку в спорте за классификационным признаком источников и путей передачи информации. Классификация теоретической подготовки за источниками и путями передачи информации содержит такие источники информации как федерации по видам спорта, национальный олимпийский комитет, другие общественные и государственные организации (спортивные клубы, фонды по поддержке спорта, детско-юношеские спортивные школы, спортивные школы (интернаты), училища физической культуры и т.д., учебные заведения разного уровня аккредитации, отделения областных и городских спортивных комитетов и т.п. Пути передачи информации разделяются на непосредственные и опосредованные. Непосредственный реализуемый через тренера, друзей и коллег по команде, семью в условиях учебно-тренировочного процесса и вне его. Опосредованный имеет реализацию через литературу (периодическая научно-популярная, научно-методическая), телевидение (новости, телепрограммы, фильмы), интернет (специализированные сайты, социальные сети, форум общения) и другие (компьютерные игры, научно-методические семинары, коллекционирование и т.п.).

Ключевые слова: теоретическая подготовка, классификация, источники, пути, информация.

Pityn Maryan. Classification of theoretical training by sources and routes of information transmission. Theoretical training has its part within the implementation of athletes training system and must be present at all stages of their long-term improvement. This puts the demand of detailed study of the structure and content of knowledge, means and methods of theoretical training at different stages of long-term athletes improvement with consideration of special features of kind of sport, qualification, age and other personal qualities of objects that form specific knowledge. **Aim:** describe theoretical training in sport by classification of sources features and routes of information transmission. Classification of theoretical training by sources and routes of information transmission has the following sources of information: sports federations, National Olympic Committee, and other public and governmental organizations (sports clubs, funds of sport support, child and youth sports schools, boarding sport schools, specialized physical education schools, etc.), educational institutions of different accreditation levels, department of regional and local sports committees, etc. Routes of information transmission are divided into direct and indirect. Direct one is realized through coach, friends, teammates and family during training process and beyond it. Indirect is implemented through literature (scientific books and periodical journal editions), television (news, TV shows, movies), internet (specialized sites, social networks, communication forums) and other (computer games, scientific and methodical seminars, collectibles, etc.).

Key words: *theoretical training, classification, sources, routes, information.*

Постановка проблеми. Удосконалення різних розділів підготовки (фізичної, технічної, тактичної, психічної підготовок) систематично знаходить своє відображення у значній кількості науково-методичних публікацій [2, 8]. Водночас питання теоретичної підготовки висвітлено фрагментарно [1, 3, 6, 10]. Це стосується, у першу чергу структури та змісту системи знань, засобів і методів на різних етапах багаторічної підготовки спортсменів із врахуванням характерних особливостей виду спорту, кваліфікації, віку та інших особистісних якостей об'єкту формування специфічних знань [4, 5, 9].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретична підготовка має свою частку у межах реалізації кожного із інших розділів підготовки спортсменів та повинна бути присутньою на усіх етапах їх багаторічного удосконалення [1, 3, 5, 6]. У науково-методичній літературі спостерігаються дослідження стосовно вирішення окремих науково-практичних завдань теоретичної підготовки спортсменів [4, 5, 9]. При цьому можна стверджувати про відсутність обґрунтування системи теоретичної підготовки у спорті. Це ставить першочергові наукові завдання визначення характерних ознак та їх обґрунтування стосовно системи теоретичної підготовки у спорті.

Зв'язок з науковими темами та планами. Дослідження виконане згідно теми 2.8 «Удосконалення підготовки спортсменів в окремих групах видів спорту» Зведеного плану науково-дослідної роботи у сфері фізичної культури і спорту на 2011–2015 рр. та теми «Основи теоретичної підготовки у спорті» Львівського державного університету фізичної культури на 2013–2017 рр.

Мета дослідження: охарактеризувати теоретичну підготовку у спорті за класифікаційною ознакою джерел та шляхів передачі інформації.

Методи дослідження: теоретичний аналіз та узагальнення, аналіз документальних матеріалів, порівняння, класифікації.

Результати дослідження. Об'єктивним для системи підготовки є те, що до формування спортивної майстерності спортсменів долучаються різні соціальні групи та інститути [8]. Таким чином можна визначити самостійну класифікаційну ознаку теоретичної підготовки пов'язану з джерелами та шляхами передачі інформації у навчально-тренувальному процесі (рис.).

Зазначимо, що основними джерелами інформації у спорті можуть виступати виключно ті організації чи соціальні інститути, які перебувають у межах спортивної діяльності. Незважаючи на те, що значна частина спеціальної інформації для спортсменів сформована поза межами відносин тренера та спортсмена її потрапляння у систему підготовки відбувається безпосередньо за погодження тими чи іншими організаціями чи соціальними інститутами. Широке коло фахівців історії та теорії спорту вказують, що визначальне місце у розвитку того чи іншого виду спорту, його еволюції займає міжнародна федерація з виду спорту [8, 10]. При цьому необхідно відмітити, що федерація здійснює свою діяльність на кількох рівнях. Макрорівнем діяльності з розвитку виду спорту та, зокрема, формування системи теоретичної підготовки у виді спорту вважаємо Міжнародну федерацію. Мікрорівень визначається діяльністю національних федерацій з відповідних видів спорту, які повинні нести персональну відповідальність за організацію цілісного (у тому числі науково-методологічного) забезпечення системи підготовки спортсменів, її різних сторін. Власне вони й повинні відігравати основну роль у формування системи спеціальних знань та сприяти їх передачі спортсменам. На думку [2], з якою ми погоджуємося, важливу роль у формуванні та розвитку спорту відіграє діяльність національного олімпійського комітету (України). Він бере на себе значну частину зобов'язань з проведення просвітницької діяльності серед населення, зокрема у частині олімпійської освіти. На нашу думку, його діяльність також тісно пов'язана з створенням уявлення та формуванням змісту знань у спортсменів на різних етапах багаторічної системи підготовки через розгортання великої кількості спеціально-розроблених просвітницьких програм. Беззаперечно, що цими двома громадськими соціальними інститутами не обмежується робота із створення змісту теоретичної підготовки. Окрім цього, їхня діяльність може бути частково або взагалі не узгодженою як за часом реалізації, так і за її змістом. Ці два джерела інформації діють на макрорівні системи підготовки та не долучаються до безпосереднього навчально-тренувального процесу. У зв'язку з цим, виділено третю групу джерел, що, на нашу думку, суттєво залучаються до організаційно-методичних аспектів теоретичної підготовки у спорті на мікрорівні – інші громадські та державні організації. До них віднесено громадські спортивні клуби з різних видів спорту, що створюються на місцях, фонди з підтримки спорту (Я. Клочкова, Д. Селантьєв, брати Кличко, А. Котельник), державні установи (дитячо-юнацькі спортивні школи, спеціалізовані ДЮСШ олімпійського резерву, спортивні школи (інтернати), училища фізичної культури

тощо), навчальні заклади різного рівня акредитації (коледжі, інститути, академії, університети), відділення обласних та міських спортивних комітетів тощо. Вони відокремлено та у тісній взаємодії створюють надійне підґрунтя для змісту та структури теоретичної підготовленості спортсменів, залучаючи традиційні та специфічні форми організації діяльності. У цілому в межах зазначеної класифікаційної ознаки, запропоновані нами джерела інформації виступають основою для змісту та структури теоретичної підготовки у спорті, що відображено схематично (рис.). Це відбувається незалежно від додаткового залучення фахівців та інформації з інших видів діяльності, залучених до функціонування спорту (медицина, фармакологія, фізіологія, біологія та ін.). При відображенні класифікації теоретичної підготовки нами взято за основу твердження, стосовно якого джерела інформації виступають регламентуючими й для шляхів передачі, що дозволило їх розглядати у комплексі. Діяльність тих чи інших організації, що стосується створення ефективної системи теоретичної підготовки пов'язана не тільки з визначенням раціональних змісту та структури спеціальної системи знань для передачі спортсменам у навчально-тренувальному процесі. В їх основі також повинно бути покладено визначення найбільш ефективних та доступних шляхів передачі інформації. Аналітичний огляд теорії та практики спорту вказує на низький рівень розробленості цього сегменту системи підготовки спортсменів. Разом з цим, існуючі наукові дані [6] та інтерпретація спеціальної дидактичної інформації вказують на необхідність виділення двох основних шляхів передачі інформації, їх груп. Перший пов'язаний з особистісною комунікацією суб'єкту та об'єкту (спортсменів) теоретичної підготовки. При цьому нами визначено, що суб'єктами передачі спеціальних знань можуть виступати тренер, друзі та колеги по команді, сім'я. Беззаперечно [1, 5], що основна частка передачі знань та реалізації теоретичної підготовки припадає на тренера. Традиційно фахівцями тренер визначається як керуючий елемент персоніфікованої частини системи підготовки спортсменів [8]. Власне професійне становлення та спеціальна освіта тренера повинна бути пов'язаною з оволодінням прийомами якісної передачі знань у навчально-тренувальному процесі.

У процесі тренувань, спортсмен постійно перебуває у різних соціальних групах. У них відбувається безпосередня тренувальна діяльність, спілкування та як наслідок цього передача знань (умінь). Можна стверджувати, що вона може бути як односторонньою (від більш до менш кваліфікованих спортсменів), так і двосторонньою (взаємною між спортсменами одного віку, кваліфікації та ін.). Одним із потужних чинників у формуванні особистості спортсмена, що, також, опосередковано впливає на рівень підготовленості є сім'я. В умовах окремих форм існування спорту в суспільстві (паралімпійський спорт, Спеціальні Олімпіади) функції сім'ї надається особливе та визначальне місце [5]. Це зумовило включення цього шляху передачі інформації. При цьому варто зазначити, що для якісної та ефективної діяльності цього безпосереднього шляху передачі інформації необхідно проводити спеціальну просвітницьку та професійно-орієнтовану роботу, що може бути реалізована тими організаціями чи соціальними інститутами, які перебувають у межах спортивної діяльності та виступають її джерелами. Вищезазначене дозволяє нам стверджувати що тренер, друзі та колеги по

команді можуть виконувати свої функції з передачі знань як у межах навчально-тренувального процесу, так й поза ним. На відміну від цих двох, сім'я як безпосередній шлях передачі інформації може реалізовуватися виключно поза навчально-тренувальним процесом, що зумовлено об'єктивними обставинами (фахова підготовка, доступ до місць тренувань, наявність повноважень тощо).

Другий шлях передачі інформації передбачає опосередковану взаємодію суб'єкта та об'єкта процесу теоретичної підготовки. Аналіз значного масиву інформації пов'язаного з опосередкованим впливом на систему знань особистості дозволив розглянути кілька груп у межах опосередкованого шляху передачі знань у теоретичній підготовці. Їх розгляд проведено нами на основі хронологічного виникнення. При цьому, зауважимо, що визначення ступеня доступності та обґрунтованості потребує низки подальших наукових досліджень.

Таким чином, однією з першочергових груп для передачі системи знань спортсменів виступає література. Поява писемності та її розвиток вказує, що даний шлях опосередкованої передачі знань є одним з перших у історичному розгляді. При цьому на сьогодні у світі та Україні видається значна частина спеціальної літератури, яка може нести обґрунтоване інформаційне наповнення пов'язане з теоретичною підготовкою. Основними конкретизованими напрямками його реалізації вважаємо періодичну науково-популярну літературу, до якої віднесено газети, журнали, брошури тощо. Водночас об'єктивною у сучасній спортивній діяльності є необхідність створення та підтримання функціонування науково-методичних видань різного рівня. Серед них інформаційне наповнення для спортсменів несуть збірки наукових статей, навчальні та навчально-методичні посібники. Для спортсменів, які перебувають на більш пізніх етапах багаторічного удосконалення рекомендовано у межах теоретичної підготовки використовувати ознайомлення з монографіями, науковими дослідженнями різного рівня (у тому числі дисертаційні роботи). Наступним опосередкованим шляхом передачі інформації, що історично сформувався у ХХ столітті є телебачення. Загальновідомим є те, що на сьогодні у світі та Україні функціонує велика кількість телевізійних каналів державного та приватного підпорядкування. Відомі непоодинокі випадки, коли трафік телеканалів повністю присвячений спортивній тематиці. Таким чином, вбачаємо можливість сприяння формуванню та удосконаленню теоретичної підготовленості спортсменів за допомогою використання телебачення. Розгляд зазначеного опосередкованого шляху передачі знань вказує на можливості впливу на систему спеціальних знань спортсменів за допомогою новин, телепрограм, кінофільмів. При цьому відзначимо, що найбільшими оперативною корекцією та варіативним змістом визначаються новини. Дещо в меншій мірі, але з вищим рівнем обґрунтованості інформації можна використовувати тематичні телепрограми. Власне вони вже мають широке представлення на різних телеканалах. Проте їхня тематика потребує додаткового узгодження з основними розділами теоретичної підготовки, що може бути покладено у функції джерел інформації. Найбільш об'ємним опосередкованим шляхом передачі знань вважаємо кінофільми. Відомо, що вони мають кілька векторів свого розвитку: художні, документальні, науково-популярні. Власне для теоретичної підготовки, на нашу думку, найбільш раціонально використовувати дві останні категорії.

Створення такого засобу теоретичної підготовки є достатньо об'ємним та витратним процесом, проте його функціонування може передбачати тривалий час експлуатації та стандартність підходів до розгляду системи спеціальних знань.

Історично останнім було створено такий опосередкований шлях передачі інформації як Інтернет. При цьому значна частина фахівців педагогіки, фізичної культури та спорту визначають його перспективність. Це дозволяє нам наполягати на необхідності його ефективного використання у межах теоретичної підготовки спортсменів. Серед різноманіття варіантів формування теоретичної підготовленості за допомогою Інтернету варто розглянути основні: спеціалізовані спортивні сайти, соціальні мережі (зі створенням відповідних груп за тематикою), форум спілкування. З розвитком науково-технічних засобів можна передбачити появу нових варіантів стосовно зазначеного опосередкованого шляху передачі інформації. Аналітичний огляд та аналіз даних проведений у межах цієї класифікаційної ознаки (джерела та шляхи передачі інформації) вказав на існування групи, яка за своєю структурою та специфікою відрізняється від попередніх. Разом із цим вона має значний потенціал у формуванні теоретичної підготовленості спортсменів. Враховуючи, що ця група містить малу кількість об'єднуючих критеріїв, прийнято рішення про виділення групи опосередкованого шляху передачі інформації під назвою «інші». Основними варіантами передачі інформації в ній виступають: комп'ютерні ігри (інші види ігор), проведення науково - та навчально-методичних семінарів, колекціонування, електронні навчальні посібники тощо. У сучасній педагогіці думки фахівців стосовно комп'ютерних ігор та їх ролі у вихованні особистості різняться. З однієї сторони вказується на їх широку різноманітність, та з іншої – недоліки стосовно зміщення акцентів від навчальних до суто розважальних (ігрової діяльності). На наше переконання при якісному підході до формування змісту, що буде забезпечене діяльністю відповідних джерел інформації, комп'ютерні та інші види ігор мають значні перспективи стосовно використання у системі теоретичної підготовки спортсменів. Наступний варіант зазначеної групи опосередкованого шляху передачі інформації пов'язаний з когнітивними та організаційними можливостями науково - та навчально-методичних семінарів для спортсменів. Відзначимо, що у практиці спорту зустрічаються поодинокі згадування стосовно застосування цього варіанту по відношенню до спортсменів. Проте їх зміст, структура та організація є недостатньо обґрунтованими, для того щоб стверджувати про ефективність у навчально-тренувальному процесі для реалізації теоретичної підготовки. Включення до цієї групи колекціонування пов'язане з тим, що воно у різних його проявах (нумізматики, олімпійська філателія, філокартія, фалеристика та ін.) носить систематизований та кумулятивний характер. Це дозволяє отримати в процесі теоретичної підготовки обґрунтовані та історично перевірені факти в окремих випадках безпосередньо від носіїв інформації. Водночас, до функціональних обов'язків джерел інформації можна віднести потребу у створенні та удосконаленні нових колекційних збірок (різних видів) та наповнення їх об'єктивним й оптимальним змістом. У свою чергу електронні навчальні посібники виступають узагальненим варіантом серед групи опосередкованих шляхів передачі інформації. У них може бути вміщена та якісно репрезентована уся

необхідна інформація, що розкриває зміст та структуру теоретичної підготовки спортсменів у відповідності до етапу багаторічної підготовки. Таким чином, класифікація теоретичної підготовки за джерелами та шляхами передачі інформації містить два взаємопов'язаних компоненти. У випадку шляхів передачі інформації визначено існування безпосереднього та опосередкованого шляхів. Перший (безпосередній) представлений тренером, друзями та колегами по команді, сім'єю та другий (опосередкований) такими групами: література, телебачення, Інтернет та інші.

Рис. Класифікація теоретичної підготовки за джерелами та шляхами передачі інформації.

ВИСНОВКИ. Теоретична підготовка має свою частку у межах реалізації системи підготовки спортсменів та повинна бути присутньою на усіх етапах їх багаторічного удосконалення, що ставить вимоги деталізованого вивчення структури та змісту системи знань, засобів і методів тощо із врахуванням характерних особливостей виду спорту, кваліфікації, віку та інших особистісних якостей

об'єктів формування специфічних знань. Класифікація теоретичної підготовки за джерелами та шляхами передачі інформації містить такі джерела інформації як федерації з видів спорту, національний олімпійський комітет, інші громадські та державні організації (спортивні клуби, фонди з підтримки спорту, дитячо-юнацькі спортивні школи, спортивні школи (інтернати), училища фізичної культури тощо, навчальні заклади різного рівня акредитації, відділення обласних та міських спортивних комітетів тощо. Шляхи передачі інформації розподіляються на безпосередній та опосередкований. Безпосередній реалізуються через тренера, друзів та колег по команді, сім'ю в умовах навчально-тренувального процесу та поза ним. Опосередкований має реалізацію через літературу (періодична науково-популярна, науково-методична), телебачення (новини, телепрограми, кінофільми), інтернет (спеціалізовані сайти, соціальні мережі, форум спілкування) та інші (комп'ютерні ігри, науково-методичні семінари, колекціонування тощо).

ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ передбачають обґрунтування розподілу системи теоретичної підготовки за іншими класифікаційними ознаками та створенні на їх основі диференційованих програм для удосконалення теоретичної підготовленості спортсменів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Кузьменко Г. А. Теоретическая подготовка юных спортсменов в системе реализации задач интеллектуального развития личности / Кузьменко Г. А. // Культура физическая и здоровье. – 2011. – № 4. – С. 39–43.
2. Строкатов В. В. Значение теоретических знаний для спортсменов в зависимости от их специализации / Строкатов В. В. // Актуальные вопросы спортивной медицины. – К., 1980. – С. 60–63.
3. Юламанова Г. М. Особенности теоретической подготовки квалифицированных фехтовальщиков с поражениями спинного мозга / Юламанова Г. М. // Адаптивная физическая культура. – 2012. – Т. 49, № 1. – С. 40–41.
4. Pityn M. Features of theoretical training in combative sports / Pityn Maryan, Briskin Yuriy, Zadorozhna Olha // Journal of Physical Education and Sport. – Pitesti, 2013. – 13 (2), issue 2. – Art 32. – P. 195–198.
5. Strokatov V. Theoretical training of fencers. Ways of sports improvement in fencing / T. Tretylova, V. Andryevskyy, V. Strokatov. – L.: LDUFK, 1980. – P. 5–7.
6. Tyshler E. Theoretical and methodological prerequisites for sports terminology in fencing / Tyshler E. // Theory and practice of sport. – 2010. – № 4. – P. 12–15.

Пітин Мар'ян, Нерода Неоніла, Ваулін Олександр
Львівський державний університет фізичної культури

ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКИ ДОХОДІВ ПРОВІДНИХ ПРОФЕСІЙНИХ СПОРТСМЕНІВ СВІТУ ЗА 2013 РІК

Тенденції комерціалізації та професіоналізації які започаткувались в США, мають свій вплив не лише на її території, але й у країнах Європи та Азії. На території країн колишнього СРСР, де наприкінці ХХ століття з появою такого поняття як професійний спорт, почався його активний розвиток. Однією з